

רפי רוטר:

„אני נדהם! נראה כאילו הוציאו עליי חוזה!“

אחד האנשים המושמצים ביותר מעל גבי העיתונות - הן במודעות פירסומת, הן בחומר מערכתי - הוא מנכ"ל קופת החולים מכבי, רפי רוטר. פניתי אליו כדי להבין על מה המהומה.

המהומה היא בעצם על ויכוח מיסחרי בין אירגון של נותני שרות - אנחנו - לבין אגודת הרוקחים, המנסים להכתיב את התנאים הנוחים להם בשוק.

● ומה פסול בכך?

כמצב הכלכלי הנוכחי, כל אחד מאיתנו מתבקש להטות כתף ולעזור, והם לא מוכנים. פשוט כך! אנחנו קופת החולים היחידה התלויה לחלוטין בבתי מירקחת פרטיים. 30 אחוזים מתקציבנו הולכים לתרופות. רק לשם השוואה, 14 אחוזים בלבד מתקציבה של קופת החולים הכללית מופנים לסעיף זה. אנו טוענים שבמצב הכלכלי הנוכחי לא ניתן לעשוק את הקופה. בפרט, לא על גבו של ציבור החולים!

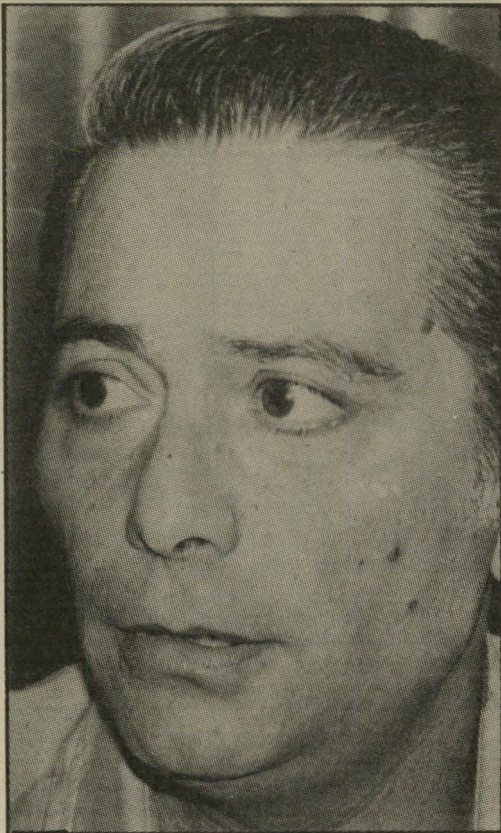
● מדוע התעורר עכשיו הסיכסוך ביניכם?

הסיכסוך לא התעורר עכשיו, אלא תפס כותרות לאחרונה. הוא התחיל לפני שנה. ניהלנו עימם משאומתן. כיוני זה התפוצץ. להערכתנו, זאת היתה הפרת הסכם, או הפרת הסדר. גם בית המישפט סבר כך, והכריח אותם להמשיך לקיים את ההסכם הקודם עד לספטמבר האחרון. מאז עברו כמה שבועות, שבהם נאלצנו להקים מערכת חילופית - 80 בתי המרקחת המשרתים את לקוחותינו. אנו מגדילים את מיספר בתי המירקחת.

● נדמה לי, עליי העיתונות, שהמאבק ירד לסוסים אישיים, אסילו צורמים במקצת.

מאחר שירם של הרוקחים היתה על התחנות - הם יצאו מוכים אחרי דיון בומש ערכאות מישפטיות - כל מה שנותר להם הוא לנהל מערכת הכפשה ממומנת עליידי גורמים אינטר-סטיים, המנצלים את הצרכן. אין לי מושג מהיכן יש להם תקציב למימון המערכה המשמיצה הזאת. הם היו כעלוקה על גבינו במשך שנים, צברו חוץ, ונראה שנתורה אצלם עוד שיכבת שומן, שבה הם משתמשים לצרכים מפקקים אלה.

אני מתכוון לרדת לרמה של ההתבטאויות השיקריות האלה. לומר את האמת? אני קצת נדהם! נראה כאילו משהו הוציא עליי חוזה. במקום לזכות בשבחים, על שאני מנסה להויל את מחירי התרופות ומיסייהחבר, אני מוכפש!

טוביה סער:

„השפיע האקט של הרצוג, שקרע את ההצעה!“

העשרה בנובמבר - זהו התאריך ההיסטורי, שבו הושוטה הציונות לגיוענות ברוב קולות, בעצרת האומות המאוחדות. עשר שנים חלפו מאז. האו"ם קיבל החלטות גינוי נוספות כלפי ישראל, אולם בכל זאת, ההחלטה הזאת זכורה בתור ציון-דרך בעירעור מעמדה של ישראל באו"ם. פניתי אל טוביה סער, מי שמוכר יותר כמנהלה האחרון של הטלוויזיה, אך ששימש אז כדובר מישלחת בישראל באו"ם.

● אתה זוכר את היום, שבו נתקבלה ההחלטה?

בוודאי זה היה יום קשה מאוד, עצוב ועמוס. במיוחד זכור לי המאבק שהשקענו, כדי למנוע את קבלת ההצעה. בראש המאבק עמד השגריר ראז ונשיא המדינה כיום, חיים הרצוג. עוד לנו מאוד גם שגריר ארצות הברית באו"ם דאז, פטריק דניאל מויניהן.

● כיצד ניהלתם מאבק שתוצאותיו - הסדר - היו ידועות מראש?

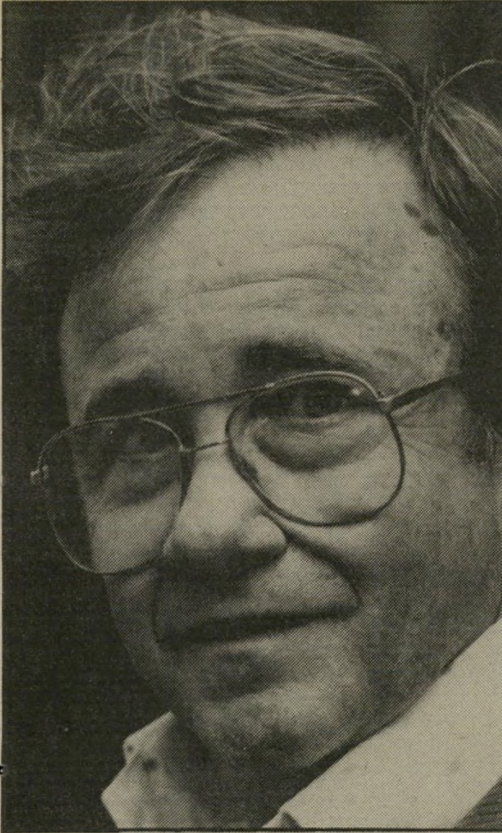
האמת היא שידענו שלא ניתן למנוע את קבלת ההחלטה בעצרת, בגלל הגוש הקומוניסטי, המדינות הערביות ומדינות אחרות, שם המישחק מכור מראש. יש להם רוב אוטומטי. הם יכולים להחליט מחר, שכדור הארץ מרובע, וזה יעבור! המאבק החל עוד בוועדה השלישית (ועדה העוסקת בזכויות אדם ובעניינים הומניים). בעצרת, אחרי הערכת מצב מפורטת, רצינו שמיספר הנמנעים והמתנגדים יהיה, כסיכומו של דבר, גדול ממיספרם של התומכים בהצעה, וזאת השגנו יותר ממתצית המדינות, שהשתתפו בהצבעה, לא הצביעו בעד!

● אתה יכול לפרט את השיטות שבהם ניהלתם את המאבק?

ניצלנו את כל אמצעי התיקשות שעמדו לרשותנו, ובכנינו האו"ם יושבים דרך קבע נציגי 300 כליתיקשורות. עשינו מאמץ הסברתי ממדרגה ראשונה, וכן הפעלנו את מערך השגרירויות שלנו. אירגנו עצרות תמיכה למיניהן, והעיקר, אני סבור, השפיעה הפועתו של הרצוג.

הוא עמד על כימת העצרת, ממש לפני ההצבעה, נטל את דף ההצעה לידי וקרע אותו לגזרים. הרעיון - לקרוע את הגייר - בא למעשה מאקט דומה שביצע אביו, הרב הרצוג, שקרע לגזרים כפומבי את הספריהלבן של הבריטים, שהטיל ב'93 הגבלות על היהודים.

לדעתי, האקט הזה מאוד השפיע. ואכן, נציגים של כמה מדינות יצאו מהאולם, מכיוון שלא היה להם האומץ להצביע נגד, או להימנע, אחרי המעשה. עשינו את המכסימום, בהתחשב בנתוני הפתיחה הקשים.

יוסי סגל:

„התנפלו עלינו, והשחקו המשחק שוטר הצילנו!“

חויה בלתי נעימה, ברוח הקיצוניות של ימינו, פקדה השבוע את השחקן יוסי סגל אחיו של השחקן שמואל (שמוליק) סגל. סגל מרץ בימים אלה. יחד עם שלושה שחקנים, הצגה בשם: תחי הדמוקרטיה! המסר החריף של המופע קיבל מישנה תוקף עליידי המאורע שפקד את משתתפיו.

● ספר לי מה אירע.

החלטנו לעשות תרגיל פירסומת, לצורך קידום ההצגה. צעדנו ברחובות העיר עם שלטים, עליהם הי כתוב: "תחי הדמוקרטיה!" נתנו סצנה מהמופע. בקטע הזה אני מגלם את האיש השמאלני, החלש, שהמיסד והקיצונים שבו מנסים לחסל אותו, אבל בצורה יפה, תרבותית.

● ואז, מה קרה?

ברגע שהחלו השחקנים לצעוק מולי בהתרסה: "תחי הרמור קרטיה!" עברה שם - בדרך לוד - קבוצת צעירים. הם התנפלו עלינו, קרעו מידינו את הפלקטים באלימות וצווחו: "יחי כהנא" מזל שראובן דיין, המגלם בהצגה שוטר, שלף את כובע המישטר והאבטורד.

● מהו המסר העיקרי של הצגתכם?

ההצגה עוסקת בקבוצת אנשים, הטוענים שאין להם מה לאכול. מסתבר, שיש להם מה לאכול. הם מחשיבים את עצמם לאנשי תרבות ומשכנעים ככל שיטה שהיא את האיש השמאלני שכראי שהם יאכלו אותו, שזה לטובתו... כלומר: זה על דרך האבטורד.

ררכייה שכינעו הן מגוונות: משילהוב המונים עליידי שימוש ברגש וביצרים ועד לרמאות בכחירות. הכל, כולל אלימות מילולית ופיסית.

● כלומר: המסר של האבטורד הומחש רווקא עליידי המציאות?

ממש כך! אני מרגיש, אחרי המיקרה, שההצגה ממש במקום! בסוף ההצגה אני - הטיפוס השמאלני - אומר: "אני מוכן שתעשו לי מה שאתם רוצים, רק שתתנו לי להתבטא!" וזה בדיוק מה שקרה במציאות הישראלית 1985 - לא נתנו לי להתבטא!